

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 4 maja 2020 r. K. L. i R. L. wnieśli do (...) (...) W. skargę na radcę prawnego W. M.. W ocenie Skarżących radca prawny, reprezentując swojego klienta, dopuścił się nieetycznego i bezprawnego postępowania, które sprowadzało się m.in. do wystąpienia przeciwko Skarżącym z bezpodstawnymi żądaniem, świadomego posługiwania się nieprawidłowym adresem przy sporządzaniu pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, wyłudzenia wadliwego tytułu egzekucyjnego i wprowadzenia w błąd komornika poprzez próbę dochodzenia nieistniejącego roszczenia. Radca prawny miał ponadto dochodzić od Skarżących odsetek obliczonych w nieprawidłowy sposób oraz poświadczyć za zgodność z oryginałem dokumenty niespełniające ku temu warunków.

Postanowieniem z dnia 28 maja 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. w osobie radcy prawnego M. K. wszczął dochodzenie w przedmiocie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego W. M..

Skarżący pismem z 10 sierpnia 2020 r. doprecyzowali skargę poprzez wskazanie sygnatur postępowań wytoczonych przeciwko nim przez Wspólnotę Mieszkaniową (...) (...) W. reprezentowaną przez radcę prawnego W. M., a w dniu 21 sierpnia 2020 r. złożyli przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego zeznania potwierdzające dotychczasowe stanowisko.

Radca prawny W. M., w dniu 13 października 2020 r. złożył stanowisko na piśmie a następnie w dniu 17 grudnia 2020 r. złożył zeznania przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego w osobie radcy prawnego K. S..

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpił nadto do Prezesa Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie o wypożyczenie kompletu akt spraw prowadzonych przeciwko Skarżącym z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej (...) (...) W.. Do akt niniejszej sprawy dołączono wydruki z akt spraw VI Nc-e (...), VI Nc-e (...) oraz VI Nc-e (...).

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego umorzył postępowanie, wskazując przede wszystkim, że zarzuty Skarżących sprowadzają się do kwestionowania podstawy pozwów przeciwko nim, a adres Skarżących i wysokość odsetek ustalone zostały na podstawie informacji uzyskanej od klienta, w imieniu którego powództwo zostało wytoczone.

Pismem z dnia 4 czerwca 2021 r. Skarżący zaskarżyli postanowienie o umorzeniu postępowania. Pismo spełniało wymogi odwołania do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego.

Podczas posiedzenia w dniu 28 lipca 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego oraz radca prawny W. M. podtrzymali dotychczasowe stanowiska.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych.

Jak stanowi natomiast art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, radca prawny nie może świadomie podawać informacji nieprawdziwych, ale nie odpowiada za zgodność z prawdą informacji uzyskanych od klienta.

W ocenie Sądu stan faktyczny niniejszej sprawy ustalony został prawidłowo na podstawie przesłuchania stron postępowania oraz analizy akt spraw, w toku których radca prawny miał dopuścić się przewinień dyscyplinarnych. Zarzuty Skarżących w rzeczywistości sprowadzają się do kwestionowania zasadności wytoczonych przeciwko nim powództw i poddawania w wątpliwość prawdziwości informacji uzyskanych przez radcę prawnego od klienta reprezentowanego w sprawach przeciwko Skarżącym. Kwestie te jednak nie stanowią przedmiotu postępowania dyscyplinarnego. Zarzuty dotyczące błędów w naliczaniu wysokości zaliczek czy dochodzonych od nich odsetek za

opóźnienie mogły być – niewykluczone, że skutecznie – podnoszone w toku postępowań cywilnych z powództwa Wspólnoty Mieszkaniowej (...). Niewłaściwe wskazanie adresu Skarżących było z kolei podstawą uchylenia tytułów egzekucyjnych. Jednak działania radcy prawnego W. M. nie stanowią postępowania sprzecznego z prawem, zasadami etyki radcy prawnego czy godnością zawodu ani naruszenia obowiązków zawodowych.

Przesłanką odpowiedzialności dyscyplinarnej z art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych jest świadomość podania informacji nieprawdziwych. Powołany przepis zwalnia jednak radcę prawnego z odpowiedzialności za prawdziwość informacji uzyskanych od klienta. „Co więcej radca prawny zasadniczo powinien przedstawiać i popierać wersję zdarzeń uzyskaną od klienta nawet wówczas, gdy jest przekonany o jej niskim prawdopodobieństwie, gdyż jej ocena z punktu widzenia prawdziwości znajduje się w kompetencji sądu, a nie radcy prawnego. W przypadku pojawienia się wątpliwości co do wiarygodności relacji klienta radca prawny może starać się uzyskać od niego dodatkowe informacje lub konfrontować klienta z kontrdowodami podniesionymi w toku postępowania, nie jest jednak uprawniony do podnoszenia własnych wątpliwości przed innymi podmiotami” (T. Scheffler (red.), Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz. Wyd. 3, Legalis)

Informacja o wysokości roszczeń, wraz z adresem dłużników, wskazana była w kartotekach kont 201-1- (...) oraz 201-1- (...) prowadzonych przez Wspólnotę Mieszkaniową (...), z których elektroniczne wypisy radca prawny otrzymał od administratora Wspólnoty Mieszkaniowej w załączeniu do wiadomości e-mail z dnia 18 stycznia 2019 r.

Jako, że zarówno klient, jak i administrator Wspólnoty, od którego radca prawny uzyskał informację o kwotach należnych od Skarżących oraz adres ich zamieszkania, są profesjonalistami w zakresie zarządzania nieruchomościami, a należności te dotyczyły lokalu, w którym Skarżący mieli zamieszkiwać, radca prawny nie miał podstaw do kwestionowania wiarygodności informacji otrzymanych od klienta. Na podstawie powziętych informacji o zmianie adresu zamieszkania Skarżących w kolejnym pozwie radca prawny wskazał już właściwy adres. Inne uchybienia prowadzić mogły z kolei do niekorzystnego dla klienta radcy prawnego rozstrzygnięcia procesu, jednak w żadnym przypadku nie można im przypisać znamion przewinienia dyscyplinarного.

Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., stosowanym odpowiednio do postępowania dyscyplinarного na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych, nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego.

W świetle poczynionych wyżej ustaleń Okręgowy Sąd Dyscyplinarny doszedł do przekonania, że należy utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarного Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 26 kwietnia 2021 r. o sygn. akt RD 55/20 o umorzeniu postępowania na podstawie art. 437 § 1 w zw. z art. 465 § 1 i 2 k.p.k. i art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust. 2 zdanie drugie ustawy o radcach prawnych mając na względzie, że nie zostało wydane orzeczenie o ukaraniu.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020. poz. 75 z późn.zm.), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.